

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2012r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Janusz Jaromin (spr.)
Sędziowie:	SA Stanisław Stankiewicz SA Andrzej Wiśniewski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Anita Jagielska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Zdzisława Rynkiewicza

po rozpoznaniu w sprawie **W. S.**

zażalenia wniesionego przez Prokuratora Okręgowego w Szczecinie oraz obrońcy skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 8 listopada 2012r., sygn. akt III K 108/12

w przedmiocie umorzenia postępowania

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać do merytorycznego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Szczecinie

Uzasadnienie:

Postanowieniem z dnia 8 listopada 2012r., sygn. akt III K 108/12 Sąd Okręgowy w Szczecinie:

1. na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umorzył postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kar wymierzonych wyrokami w sprawie Sądu Okręgowego w Szczecinie o sygn. III K 208/01 i sprawach Sądu Rejonowego w Szczecinie o sygnaturach: XIV K 446/00, VI K 305/05, VI K 1335/05, XIV K 132/02,

2. na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w zakresie połączenia wyrokiem łącznym kary wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w sprawie VII K 501/10 z karami wymierzonymi wyrokami opisanymi w pkt I.

Nadto Sąd kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa oraz zasądził wynagrodzenie dla obrońcy z urzędu.

W uzasadnieniu wskazał, że w zakresie kar wymierzonych za przestępstwa wymierzone wyrokami opisanymi w punktach 1-5, zachodzi prawomocność rzeczy osądzonej, wobec objęcia ich wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego

w Szczecinie z dnia 16.10.2006 r., sygn. akt III K 147/06, którym wymierzono skazanemu dwie kary łączne. Po wydaniu zaś wyżej wskazanego wyroku łącznego nie zaszły żadne okoliczności stwarzające konieczność wydania nowego wyroku łącznego. Wyrok w sprawie VII K 501/10, o którego objęcie wyrokiem łącznym wnosił skazany został wydany za przestępstwo popełnione w dniu 29.06.2010 r., a więc już po wydaniu wyroków opisanych w pkt 1-5 i tym samym nie jest możliwe połączenie kary wymierzonej tym wyrokiem z wyrokami opisanymi w pkt 1-5. W tej sytuacji, zgodnie z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. postępowanie w zakresie opisanych wyżej wyroków należało umorzyć. Zgodnie zaś z art. 572 kpk postępowanie w zakresie wyroku z pkt 6 umorzyć z uwagi na brak warunków do wydania wyroku łącznego.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożyli Prokurator Okręgowy w Szczecinie oraz obrońca skazanego.

Prokurator zarzucił obrazę prawa materialnego, a mianowicie art. 85 k.k. przez jego błędne niezastosowanie, a konsekwencji niezasadne umorzenie postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego, podczas gdy z zebranego materiału dowodowego wynika, iż zachodzą materialnoprawne przesłanki do wydania wyroku łącznego obejmującego wyrok Sądu Rejonowego Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 20 kwietnia 2011 r., sygn. akt VII K 501/10 oraz wyrok Sądu Rejonowego w Świnoujściu z dnia 29 listopada 2010 r., sygn. akt IIK 625/10.

Podnosząc powyższy zarzut wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Obrońca skazanego zarzucił obrazę przepisów art. 572 k.p.k. w zw. z art. 575 § 1 k.p.k., które to uchybienie mogło mieć istotny wpływ na treść wydanego przez Sąd rozstrzygnięcia poprzez przyjęcie, iż brak jest warunków do wydania wyroku łącznego w sytuacji, gdy po wydaniu wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Szczecinie (sygn. akt III K 147/06), powstała potrzeba wydania nowego wyroku łącznego.

Podnosząc powyższy zarzut wniósł o uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie Prokuratora Okręgowego okazało się zasadne i doprowadziło do uchylenia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy sądowi

I instancji do merytorycznego rozpoznania. Odniesienie się zaś do argumentów podniesionych w zażaleniu obrońcy skazanego było zaś zdecydowanie przedwcześnie.

W rozważanej sprawie nie sposób bowiem zaakceptować stanowiska Sądu Okręgowego, które legło u podstaw kwestionowanego rozstrzygnięcia, że choć do skazanego po wydaniu wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia

16 października 2006r., sygn. III K 147/06 zapadły nowe wyroki skazujące,

a mianowicie wyrok Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód

w Szczecinie z dnia 20 kwietnia 2010r., sygn. VII K 501/10 oraz Sądu Rejonowego

w Świnoujściu z dnia 29 listopada 2010r., sygn. II K 625/10, to z uwagi na to, że ten ostatni wyrok nie został objęty

wnioskiem skazanego o wydanie wyroku łącznego, Sąd Okręgowy nie był władny do rozważenia czy pomiędzy tym

wyrokiem, a innymi wydanymi wobec skazanego wyrokami nie zachodzi zbieg realny pozwalający na orzeczenie

wyroku łącznego. Rozumowanie to nie znajduje oparcia ani w przepisach postępowania karnego ani orzecznictwie

sądowym. Zauważyć bowiem trzeba, że postępowanie w sprawie wydania wyroku łącznego może być wszczęte nie

tylko na wniosek, ale także i z urzędu. Sąd orzekający w przedmiocie wyroku łącznego nigdy nie jest zatem związany

wnioskiem (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 24 kwietnia 2007r., sygn. II AKa 52/07, LEX nr

330999, wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 17 kwietnia 2012r, sygn. II AKa 56/11) i w sytuacji, gdy sąd

dopatruje się możliwości połączenia w wyroku łącznym wyroków nie tylko wskazanych we wniosku skazanego, ale

dostrzega możliwość wydania wyroku łącznego co do skazań niepowołanych we wniosku, to winien z urzędu wydać

taki wyrok.

W rozważanej zaś sprawie czego wyrazem jest protokół posiedzenia z dnia 2 października 2012r. Sąd Okręgowy dopatrył się możliwości objęcia wyrokiem łącznym wyroku Sądu Rejonowego w Świnoujściu w sprawie II K 625/10 i skierował sprawę na rozprawę. Niemniej jednak w dniu 8 listopada 2012r., a zatem w terminie wyznaczonej rozprawy, przewodnicząca poinformowała strony, że sprawa będzie rozpoznawana na posiedzeniu, a rozważane będą jedynie wyroki objęte wnioskiem skazanego, a zatem bez wyroku Sądu Rejonowego w Świnoujściu, sygn. II K 625/10. Zabieg ten w świetle przedstawionych poglądów orzecznictwa, które podziela Sąd Apelacyjny orzekający w niniejszej sprawie był jednak nieuprawniony. Wymieniony wyrok powinien być bowiem również przedmiotem rozważań Sądu Okręgowego, czy przy jego uwzględnieniu zachodzi możliwość wydania wobec skazanego wyroku łącznego.

Przy ponownym zatem rozpoznaniu sprawy Sąd Okręgowy powinien rozważyć czy pomiędzy czynem objętym wyrokiem Sądu Rejonowego w Świnoujściu, a innymi czynami za które prawomocnie został skazany W. S. nie zachodzi zbieg realny, co umożliwiałoby wydanie wyroku łącznego. Sąd Okręgowy powinien mieć także w polu widzenia, że za przestępstwo objęte wymienionym wyrokiem W. S. został skazany na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, a w konsekwencji Sąd meriti powinien mieć na uwadze także brzmienie art. 89 § 1a k.k., dodanego ustawą z dnia 5 listopada 2009r. (Dz.U. z 2009r., Nr 206, poz. 1589) oraz poglądy judykatury co do stosowania w tym zakresie zasady względności ustawy (art. 4 k.k.).

Zauważyć jeszcze wypada, że powaga rzeczy osądzonej w postępowaniu w przedmiocie wydania wyroku łącznego zachodzi wówczas, gdy dojdzie do rozpoznania sprawy dotyczącej wydania wyroku łącznego w odniesieniu do tej samej osoby i tych samych wyroków skazujących różnych sądów, które wcześniej były objęte wyrokami łącznymi lub postanowieniami wydanymi na podstawie art. 572 k.p.k. W rozważanej zaś sprawie wyroki Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 20 kwietnia 2010r., sygn. VII K 501/10 oraz Sądu Rejonowego w Świnoujściu z dnia 29 listopada 2010r., sygn. II K 625/10 nigdy nie były przedmiotem postępowania o wydanie wyroku łącznego, a zatem w rozważanej tutaj sprawie skazanego podstawą umorzenia postępowania nie może być art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k..